

Jeg vil indrømme, at som Bevillingen nu er blevet begrænset, er der ikke saa stor Udsigt til, at det vil bevirke en Jordstigning, som hvis Bevillingen er ubegrænset, men noget vil det dog kunne bevirke i den Retning, saaledes at de 25 Kr. pr. Tønde Land faktisk gaar i Jordejernes Lommer i Stedet for, som det var Mening, at gaa i Hedyrkernes.

Det ærede Medlem fra Herning (R. Nielsen) mente, at vi nu var nødte til at tage Konsekvenserne, naar vi i Fjor var gaaede ind paa, at der skulde kunne faas Tilskud for indtil 40 Tdr. Land. Jeg maa oplyse det ærede Medlem om, at Forholdet var det, at den Aftale, som blev truffet ved Finanslovens anden Behandling i Fjor, lød paa 25 Tdr. Land, og i Henhold til denne blev Regelen givet, men saa fraveg den højtærede Landbrugsminister denne Regel, idet han gav „Hedebruget” Tiladelse til at give Tilskud til Ejendomme paa indtil 40 Tdr. Land. Dette meddelte han Finansudvalget i en Skrivelse, og Finansudvalget tog denne Skrivelse til Efterretning. Der blev ikke samtidig meddelt Finansudvalget, at saa kunde de 30,000 Kr. ikke slaa til, saa vi maatte altsaa gaa ud fra, at Bevillingen paa de 30,000 Kr. kunde slaa til, selv naar man gik op til 40 Tdr. Land. Det var Forudsætningen fra vor Side, at de 30,000 Kr. i alt Fald skulde slaa til, indtil det gamle Forhold var afviklet, altsaa slaa til i det mindste i 2 Aar, og det har været noget af min Begrundelse for ikke i Aar at gaa med til at forøge denne Bevilling, fordi jeg siger som saa: Naar vi i Fjor har truffet en Aftale og er gaaede til en Bevilling under bestemte Forudsætninger, skal disse Forudsætninger og denne Aftale holdes. Saa kan vi endda til næste Aar, naar det gamle Forhold er afviklet, om man vil, træffe en ny Aftale og give en ny Bevilling. Det har været mit Hovedsynspunkt for ikke at gaa med til Bevillingen i Aar.

Naar det ærede Medlem fra Bække (L. Rasmussen) siger, at jeg skal se paa Statsregnskabet og ikke paa Finansloven, maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at de Tal, som jeg fremførte, hidrører fra Finanslovsforslaget, og det er jo umuligt for mig — det maa det ærede Medlem fra Bække jo vide — at opgive Tallene paa Statsregnskabet for det Finansaar, hvis Finanslovsforslag vi nu behandler. Men jeg maa gaa ud fra, at de Tal, som er opførte paa Finanslovsforslaget, ogsaa Mergelbevillingen, i nogen Grad, er baserede paa de Udgifter, som Statsregnskabet viser

for de foregaaende Aar. Det er for øvrigt ikke rigtigt, som det ærede Medlem fra Bække nævnede, at det drejer sig om 170,000 Kr.; det er kun 140,000 Kr., der er opførte paa Finanslovsforslaget, som en Bevilling til Lettelse af Mergeltransport.

Det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensens) sagde, at den, der hjalp snart, hjalp dobbelt, at nu gjaldt det om, at „Hedebruget” kunde opfylde sine Forpligtelser. Men jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at efter Ændringsforslaget, som det nu er affattet, kommer „Hedebruget” netop ikke til at opfylde sine Forpligtelser i saa stort Omfang, som hvis Ændringsforslaget ikke bliver vedtaget. Thi at Ændringsforslaget bliver vedtaget, vil netop medføre, at „Hedebruget”'s Afvikling af de gamle Forpligtelser vil udskydes endnu et Aar.

Jeg skal tage det med stor Sindsro, hvad enten Ændringsforslaget bliver vedtaget eller ikke, men jeg gaar ud fra, at Forudsætningen, hvis Ændringsforslaget nu vedtages, maa være den, at der ydes en Understøttelse ud i Fremtiden, og saa maa det ogsaa være en Forudsætning, at vi, hvis der i Henhold til de Regler, der nu er givne, bliver Trang til en større Understøttelse end 50,000 Kr., maa gaa med til den. Hvis Ændringsforslaget vedtages i Dag, vil jeg i alt Fald tage Konsekvenserne af denne Afstemning — jeg bøjer mig for den —, og jeg vil sige til de Herrer, at de maa være forberedte paa, at den Bevilling, de nu staar overfor, vil kunne blive forøget ikke alene ud over de 30,000 Kr. til 50,000 Kr., men endog saa derudover i de kommende Aar.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Jeg vil gøre et Par korte Bemærkninger til den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen). Det er rigtigt, at jeg foreslog eller rettere sagt resolverede i Fjor, at vi skulde fravige Regelen med Hensyn til 25 Tdr. Land som Maksimum, men det var under Forudsætning af Finansudvalgets Samtykke og Tilslutning, og derfor skrev jeg min Skrivelse af 1. Marts 1912 til det ærede Finansudvalg, og det ærede Finansudvalg gjorde ikke Indsigelse derimod. Det, som jeg imidlertid særlig her vil betone, er, at den ærede Ordfører forrige Gang og ogsaa nu i nogen Maade fremhævede, at det ikke er noget stort Spørgsmaal, og det er det heller ikke. Det er et Spørgsmaal om 20,000 Kr. mere til Selskabets *Virksomhed* allerede i Aar, thi til næste Aar kan der ikke være Tvivl om, at vi alle gaar med til